

กลายเป็นตัวของความรู้ที่ทำการทดลองด้วยความรู้เพื่อที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จอย่างง่ายดาย

วันนี้ ผู้ประทานพรและผู้ประทานความรู้กำลังมองดูลูกๆของท่านที่เป็นดวงวิญญาณญาณและโยคี ลูกแต่ละคนกลายเป็นตัวของความรู้และโยคยุดต์มากแค่ไหน? ลูกเพียงแค่อกลายเป็นเครื่องมือในการฟังและพูดความรู้เท่านั้นหรือไม่? หรือลูกได้กลายเป็นตัวของความรู้? ลูกกลายเป็นผู้ที่มีโยคะตามเวลาหรือลูกมีชีวิตโยคีอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือลูกโยคยุดต์และยุดตี ยุดต่อย่าง เป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอในทุกการกระทำหรือไม่? เมื่อใครก็ตามถามดวงวิญญาณบราห์มินว่าเขาเป็นญาณและโยคีหรือไม่ เขาจะตอบว่าอย่างไร? ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีใช่ไหม? ลูกทุกคนเป็นเช่นนี้หรือไม่? การเป็นตัวของความรู้หมายความว่าทุกความคิด คำพูด และการกระทำจะมีพลัง สิ่งใดก็ตามที่ไร้ประโยชน์จะจบสิ้นลง เพราะที่ใดมีสิ่งที่ทรงพลัง ที่นั้นย่อมไม่สามารถมีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ เช่นที่แสงสว่างและความมืดไม่สามารถคงอยู่ร่วมกันได้ ดังนั้นความรู้คือแสงสว่างและสิ่งใดก็ตามที่ไร้ประโยชน์ก็คือความมืด ในเวลาปัจจุบันลูกต้องให้ความใส่ใจที่จะจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ สิ่งหลักคือการทำให้เมล็ดของความคิดของลูกมีพลัง หากเมล็ดของความคิดของลูกมีพลังแล้ว คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ของลูกก็จะมีพลังโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการเป็นตัวของความรู้หมายความว่าทุกขณะ ทุกความคิด และทุกวินาทีนั้นมีพลังอย่างง่ายดาย

ลูกทุกคนได้กลายเป็นดวงวิญญาณโยคี แต่เมื่อพูดถึงทุกความคิดที่จะโยคยุดต์และยุดตี ยุดตีโดยธรรมชาตินั้นกลับตามลำดับกันไป เหตุใดถึงมีอันดับ? ในเมื่อผู้ประทานคือหนึ่งเดียวและวิธีการก็เหมือนกัน แล้วเหตุใดถึงมีอันดับ? บัพดาตาได้เห็นว่าลูกทุกคนกลายเป็นโยคี แต่ลูกทดลองในระดับที่น้อยกว่า ลูกทั้งหมดฉลาดที่จะมีโยคะและนำโยคะ มีลูกคนใดที่จะพูดว่าลูกไม่รู้วิธีที่จะนำโยคะหรือไม่? เช่นที่ลูกสามารถที่จะมีโยคะและนำโยคะได้ ในทำนองเดียวกันลูกต้องเป็นโยคีและทำให้ผู้อื่นสามารถทดลองกับโยคะได้ สิ่งนี้เรียกว่าชีวิตโยคี ชีวิตที่โยคยุดต์ ดังนั้นเวลานี้จึงมีความจำเป็นสำหรับชีวิตของการทดลองนี้ ลูกทดลองด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดที่ลูกรู้และพูดถึงอย่างเป็นคำจำกัดความของโยคะหรือไม่? ก่อนอื่นตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่ทดลองด้วยการเปลี่ยนแปลงชั้นสการ์ของลูกมากเพียงใด เพราะชั้นสการ์ที่สูงส่งของลูกคือรากฐานของสิ่งสร้างของโลกที่สูงส่ง หากรากฐานแข็งแกร่งแล้วสิ่งอื่นนั้นก็รับประกันได้โดยอัตโนมัติว่าจะแข็งแกร่ง ดังนั้นตรวจสอบและดูว่าชั้นสการ์ของลูกไม่ได้หลอกลวงลูกในเวลาที่เป็น ไม่ว่าใครบางคนบางสิ่ง หรือสถานการณ์ใดก็ตามที่พยายามจะเปลี่ยนชั้นสการ์ที่สูงส่งของดวงวิญญาณ สำหรับดวงวิญญาณที่ทดลองกับโยคะนั้น ไม่สามารถมีสิ่งใดที่จะทำให้ดวงวิญญาณนั้นสั่นคลอนและทำให้เขากลับมาธรรมดาจากสูงส่งได้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่: สถานการณ์เป็นเช่นนี้ บุคคลนั้นเป็นอย่างนั้น หรือบรรยากาศเป็นอย่างนั้น ซึ่งเป็นเหตุที่ลูกเปลี่ยนชั้นสการ์ที่สูงส่งของลูกและทำให้มันธรรมดาและไร้ประโยชน์ ลูกจะเรียกดวงวิญญาณเช่นนั้นผู้ที่ทำการทดลองหรือไม่? หากลูกไม่สามารถใช้พลังโยคะในเวลาที่ถูกต้องได้ ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอย่างไร? ดังนั้นก่อนอื่นให้ตรวจสอบรากฐานของลูก ลูกกลายเป็นผู้ที่ทำการทดลองด้วยโยคะในเวลาที่ถูกต้องมากเพียงใด หากลูกยังไม่ได้เป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงชั้นสการ์ของลูกเองแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกใหม่ได้อย่างไร?

สิ่งซึ่งบอกแรกของดวงวิญญาณที่ทำการทดลองคือเขาจะเป็นผู้มีชัยชนะในการทดลองกับชั้นสการ์ของเขาอยู่เสมอ สิ่งซึ่งบอกที่สองคือด้วยการทดลองกับโยคะ เขาจะได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ใดๆก็ตามที่มาจากธรรมชาติ ในบางครั้งความปั่นป่วนของธรรมชาติก็ดึงดูดดวงวิญญาณโยคีเข้าไปหาตัวมันเองเช่นกัน ในเวลาเช่นนั้นลูกทำการทดลองด้วยวิธีของโยคะหรือไม่? ธรรมชาติไม่ได้มีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณโยคี, ดวงวิญญาณที่สูงส่งในบางครั้งใช่หรือไม่? ลูกคือดวงวิญญาณบราห์มิน ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด และดังนั้นธรรมชาติจึงเป็นผู้รับใช้ของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ลูกจะพูดว่าอย่างไรถ้าผู้เป็นนายตกลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้รับใช้? ทุกวันนี้วัตถุธาตุในรูปของสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งที่ให้การอยู่รอดปลอดภัยมีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ชีวิตโยคีของพวกเขาอยู่บนพื้นฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ หากพวกเขาไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์มากมายแล้วพวกเขาจะไม่โยคยุดต์มากนัก สิ่งนี้เรียกว่าได้รับอิทธิพล สิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือต่างๆปรากฏขึ้นเบื้องหน้าความเพียรพยายามทางจิตของดวงวิญญาณโยคีและดวงวิญญาณที่ทำการทดลองโดยอัตโนมัติ อย่าให้สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นพื้นฐานของการความเพียรพยายามทางจิต แต่เป็นการเพียรพยายามทางจิตที่จะนำสิ่งอำนวยความสะดวกมาเพื่อค้ำจุนลูกโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้เรียกว่าการเป็น

ดวงวิญญาณที่ทำการทดลอง ดังนั้นตรวจสอบดูว่า ลูกมีชัยชนะในการเปลี่ยนแปลงชั้นการ์ของลูกและมีชัยชนะเหนือ อิทธิพลของธรรมชาติใดๆมากน้อยเพียงใด สิ่งซึ่งบอกที่สามคือการมีชัยชนะเหนือกิเลส กิเลสทั้งห้าคืออุปสรรคสำหรับผู้อื่น แต่ สำหรับลูกๆดวงวิญญาณ โยคีผู้ที่ทำการทดลอง ฐนี้จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอลูกด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งทุกวันนี้ผู้ เลื่อมใสศรัทธากราบไหว้บูชาและจดจำอนุสรณ์ของลูกๆบราห์มินและพอบราห์มาในรูปของทาปาสวีที่ปราศจากร่าง, ชางก้า อนุสรณ์อีกอย่างหนึ่งคือฐนี้ได้กลายเป็นทาสของลูก ที่กลายเป็นเวทีซึ่งลูกร่ำรำในความสุข เมื่อลูกมีชัยชนะลูกสัมผัส ะอะไร? สภาพของลูกในเวลานั้นเป็นเช่นไร? ลูกร่ำรำในความสุขใช้ไหม? ดังนั้นเวทีนี้(สรีระ)ควรจะมองเห็นได้ว่าเป็นเวที (ที่จะร่ำรำ) สำนึกูภายในนั้นเรียกว่าสภาพจิตด้วยเช่นกัน ผู้มีชัยชนะเหนือกิเลสในลักษณะนี้เรียกว่าผู้ทำการทดลอง ดังนั้นตรวจสอบดูว่าลูกทำการทดลองมากเพียงใด หากลูกไม่ได้ทำการทดลองด้วยโยคะในเวลาที่ถูกต้อง หากลูกไม่ได้รับความ สำเร็จด้วยวิธีของโยคะในเวลาที่ถูกต้อง ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าวิธีการที่ถูกต้องหรือไม่? เวลาจะแสดงให้เห็นถึง ความเร็วที่รวดเร็วเป็นครั้งคราว การแบ่งแยกการไม่นับถือศาสนาและการตกต่ำอย่างสุดขีดกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วใน ทุกด้าน ในเวลาเช่นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเพิ่มการใช้โยคะอย่างรวดเร็วและเพิ่มความสำเร็จในการใช้วิธีที่ถูก ต้อง ดังนั้นพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในอันดับข้างหน้าคือวิธีการที่ง่ายดายของการเป็นผู้ทำการทดลอง แล้วบัพตาดา เห็นอะไร? แทนที่จะมีความเร็วในช่วงเวลาของการทดลองกับโยคะลูกกลับมีความเร็วที่ธรรมดา เวลานี้จึงเพิ่มความเร็วนี้ แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? โดยการใช้วิธีที่ถูกต้องลูกจะสัมผัสว่าตนเองเป็นตัวของความสำเร็จ แม้กระทั่งทุกวันนี้ผู้คนที่ยังคงมี ประสบการณ์ของการได้มาซึ่งความสำเร็จจากรูปบูชาที่ไม่มีชีวิตของลูกอยู่เรื่อยๆ เป็นเพราะลูกได้กลายเป็นตัวของความ สำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้องที่อนุสรณ์ของลูกยังคงดำเนินต่อเนื่องมา ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีพลังลึกลับ แต่เป็นผู้ที่มีความสำเร็จ ด้วยการใช้วิธีที่ถูกต้อง ดังนั้นลูกได้ยินไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ลูกมีทุกสิ่ง แต่การทดลองกับสิ่งนั้นในเวลาที่ถูกต้อง เหมาะสมและประสบความสำเร็จในการทดลองนั้นเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความรู้ ดวงวิญญาณที่เป็นตัว ของความรู้ นั้นเป็นที่รักยิ่งและใกล้ชิดอย่างยิ่ง อัจชะ

ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จที่สูงส่งอยู่เสมอด้วยการใช้วิธีการของโยคะ ถึงดวงวิญญาณที่เปลี่ยนแปลงโลกด้วยการ เปลี่ยนแปลงชั้นสการ์ที่ธรรมดาของพวกเขาก็เป็นชั้นสการ์ที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณที่มีชัยชนะผู้เอาชนะวัดธูราตุและผู้ เอาชนะกิเลส ถึงดวงวิญญาณที่สัมผัสกับความเร็วของการทดลองที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของ ความรู้และโยคยูกต์ รัก ระลึกถึง และนมัสเตจาก บัพตาดา

(วันที่ 24 พฤศจิกายน หลังจากพิธีอุทิศตนของกุมารีสองคนแล้ว ดาดี Allrounder ได้ละจากเครื่องแต่งกายเก่าของเธอ ไปในเวลา 22.00 น. ในตอนกลางคืนและเข้าไปในตักของบัพตาดา ในบ่ายวันที่ 25 ได้จัดพิธีเผาศพขึ้น ในตอนเย็น หลังจากพุดมูรลี ขณะที่พบกับดาดีทั้งหลาย บัพตาดาก็พุดคำพุดที่สูงส่งเหล่านี้)

ลูกรู้จักเห็นเกมที่หลากหลายภายในเกมต่อไป ลูกสนุกกับการดูเกมในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางใช้ไหม? ไม่ว่าจะเป็น งานเฉลิมฉลองหรือไม่ว่าจะมีใครบางคนจากร่างของเข ทั้งสองสิ่งนี้ดูเหมือนอะไร? เพียงแค่เกมภายในเกม มันให้ความ รู้สึกเหมือนเป็นเกมใช้ไหม? เช่นเดียวกับที่เกมจบลงในเวลาของมัน ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นก็จบลงอย่าง ง่ายดาย และดังนั้นมันจึงให้ความรู้สึกเหมือนเกม ดวงวิญญาณแต่ละดวงมีบทบาทของตนเอง การได้รับความปรารถนาดี จากทุกดวงวิญญาณ การได้รับความปรารถนาดีจากแต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณนั้นคือความสำเร็จของดวง วิญญาณที่มีโชค แล้วเกิดอะไรขึ้น ลูกเห็นอะไร? เกมหรือความตาย? ในด้านหนึ่งลูกเห็นพิธีแต่งงานทางจิต และอีกด้าน หนึ่งลูกเห็นเกมที่มีคนเปลี่ยนเครื่องแต่งกายทางจิตของเขา แต่ทั้งสองสิ่งนี้ดูเหมือนเป็นเช่นไร? เกมภายในเกม มีความ แตกต่างหรือไม่? มีความแตกต่างในสภาพของลูกหรือไม่? มีความแตกต่างในการเห็นพิธีแต่งงานทางจิตและการเปลี่ยน เครื่องแต่งกายทางจิตหรือไม่? มีการเปลี่ยนแปลงของคลื่นหรือไม่? หากลูกเฝ้าดูเกมในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางแล้ว แต่ละคนก็มีวิธีการของตัวเอง การเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างง่ายดายคือความสำเร็จที่ได้จากการใช้วิธีของ โยคะเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นลูกได้เห็นว่ามีบางคนกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันได้อย่างไร ลูกเห็นเกมแห่งความ ตายอย่างง่ายดาย ดังนั้นนัยสำคัญของเกมนี้อะไร? การอยู่เหนือจิตสำนึกของร่างกายของลูก ไม่ว่าจะเพราะโรคภัยไข้ เจ็บหรือในทางที่ถูกต้อง ในเวลาสุดท้าย ไม่ควรมีอะไรมาดึงดูดลูก สิ่งนี้เรียกว่าการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกได้อย่าง ง่ายดาย แล้วลูกต้องทำอะไร? ในการเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกไม่ควรแม้แต่จะจดจำศูนย์ของลูก ครูกำลังนั่ง อยู่ที่นั่น ลูกไม่ควรจดจำแม้แต่นักเรียนคนใดคนหนึ่งหรือสิ่งของที่เป็นของศูนย์ของลูก ลูกไม่ควรจดจำสิ่งที่ลูกได้ละทิ้งไป การละวางจากทุกสิ่งและเป็นที่รักของบ๊าบา ลูกต้องเป็นอิสระจากทุกๆด้านเป็นการล่วงหน้า เป็นเช่นนี้ไหม? หรือลูกได้รับ

การสนับสนุนจากบางคน? อย่าได้ผูกพันยึดมั่นกับสิ่งอื่นใดนอกจากจุดหมายปลายทางของคุณ อัจชะ

บัพดาพบกับดาดีนิรมาล ชานตา:

ลูกชอบชุมนุมหรือไม? มีความสวยงามเป็นพิเศษในชุมนุม สายตาของทุกคนจับจ้องมาที่ลูกด้วยความรักมากมาย มิ่งานรับใช้ มากเพียงใดที่งานรับใช้มากมายนั้นต้องเกิดขึ้นผ่านร่างกาย ด้วยวิถีใดก็ตามร่างกายก็จะยังคงทำงานต่อไป เวลานี้ลูกรู้วิธีการทำงานด้วยร่างกายของลูกใช้ไหม? ร่างนั้นทำงานได้อย่างดีเพราะลูกได้รับพรของพ่อและทุกคนเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขและแบ่งปันความสุข มีอะไรที่ลูกต้องทำอีกไหม? ทุกคนมีความสุขมากที่ได้เห็นลูก และดังนั้นลูกกำลังแบ่งปันความสุขใช้ไหม? ลูกกำลังรับประทานและกำลังแบ่งปันด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต สายตาของทุกคนจับจ้องไปที่ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือ และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต อัจชะ

การพบปะส่วนตัวกับอะแควบัพดา:

พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจรรโลงและงานรับใช้

ตามละคร ลูกทุกคนได้รับโอกาสที่จะทำงานรับใช้ในชีวิตบราห์มินแล้วใช้ไหม? เพราะพื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจรรโลงและงานรับใช้ ถ้าการจรรโลงและงานรับใช้นั้นอ่อนแอ ก็เหมือนกับที่เมื่อร่างกายนั้นอ่อนแอและร่างนั้นก็ต้องถูกผลักดันให้เคลื่อนไปด้วยยาใช้ไหม? ในทำนองเดียวกันหากรากฐานของการจรรโลงและงานรับใช้ในชีวิตบราห์มินไม่แข็งแรง หากรากฐานนั้นอ่อนแอแล้วในชีวิตบราห์มินบางครั้งลูกก็จะเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน บางครั้งก็ช้า และบางครั้งก็ต้องผลักดัน หากลูกได้รับความร่วมมือ หากลูกมีความเป็นมิตรกับใครบางคน หากสถานการณ์อยู่ที่นั่นแล้วลูกก็จะเคลื่อนต่อไป ไม่เช่นนั้นลูกก็จะหย่อนยาน ด้วยเหตุนี้รากฐานของการจรรโลงและงานรับใช้จึงต้องมีพลังอยู่เสมอ ทั้งสองต้องมีพลัง มิ่งานรับใช้มากมายที่ต้องทำ แต่ถ้าลูกอ่อนแอในการจรรโลงหรือถ้ามีการจรรโลงที่ดีมากที่สุดแต่อ่อนแอในการทำงานรับใช้แล้วก็ไม่สามารมีความเร็วที่รวดเร็วได้ จะต้องมีความเร็วที่รวดเร็วทั้งในการจรรโลงและงานรับใช้ ทั้งสองต้องมีพลัง ดังนั้นทั้งสองมีพลังหรือมีความแตกต่าง? บางครั้งมิ่งานรับใช้มากกว่าและบางครั้งก็มีการจรรโลงมากกว่าไหม? ทั้งสองต้องอยู่ด้วยกัน การจรรโลงและงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ไม่ใช่งานรับใช้ที่เห็นแก่ตัว แต่หากงานรับใช้นั้นเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นก็เป็นเรื่องง่ายที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชณะมา ในทุกการกระทำแม้กระทั่งก่อนที่จะเสร็จสิ้นการกระทำนั้นลูกจะสามารถเห็นชัยชนะในสิ่งนั้นเสมอ ลูกจะได้สัมผัสกับศรัทธาอันแรงกล้าแห่งชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้ว ถ้าดวงวิญญาณบราห์มินไม่มีชัยชนะแล้วใครจะมี? จะเป็นนักรบที่มีชัยชนะหรือไม่? เป็นชัยชนะของบราห์มินใช้ไหม? จะไม่มีเครื่องหมายคำถามใด ๆ “ฉันกำลังทำ ฉันกำลังเคลื่อนไปข้างหน้า เราจะคอยดูเกี่ยวกับสิ่งนี้ มันจะเกิดขึ้น มันต้องเกิดขึ้น...” จะไม่มีการพูดเช่นนั้นว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น หรือสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่” คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดที่มีศรัทธาหรือไม่? เป็นที่จดจำว่าสติปัญญาที่มีศรัทธาได้รับชัยชนะใช้หรือไม่? เป็นเพราะเคยเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติจึงเป็นที่จดจำ สิ่งซึ่งบอกของสติปัญญาที่มีศรัทธาคือชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้ว ตัวอย่างเช่น เมื่อมีใครบางคนมีพลังใดก็ตาม ไม่ว่าจะมีความมั่งคั่ง สติปัญญา ความสัมพันธ์ หรือสายใย พวกเขาที่มีศรัทธาว่า นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ มันไม่มีอะไรเลย ลูกมีทุกพลัง ลูกมีพลังของความมั่งคั่งหรือว่ามหาเศรษฐีที่มีพลังของความมั่งคั่ง? ความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายซึ่งลูกมีอยู่กับตัวลูกอยู่เสมอ ลูกมีพลังของความมั่งคั่ง ลูกมีพลังของสติปัญญาด้วย และลูกมีพลังของตำแหน่ง ลูกมีทุกพลังที่เป็นที่จดจำในตัวลูก ลูกมีพลังเหล่านั้นหรือบางครั้งพลังเหล่านั้นก็หายไปหรือไม่? มีประสบการณ์ของพลังเหล่านี้ที่ปรากฏขึ้นในตัวลูก อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ว่า: ใช้ นั่นเป็นลูกของผู้ทรงอำนาจ ผู้มีพลังอำนาจทั้งหมด แต่ฉันไม่สามารถมีประสบการณ์เช่นนั้นได้ ดังนั้นลูกทั้งหมดเต็มเปี่ยมหรือว่างเปล่าเล็กน้อยหรือไม่? ประสบความสำเร็จในเวลาที่คุณต้องการโดยวิธีการที่คุณต้องการ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ว่า มันไม่ได้เกิดขึ้นตรงเวลาและลูกก็มีความซาบซึ้งว่าคุณมีพลังมากมาย อย่าได้ลิ้มพลังของคุณ ใช้พลังเหล่านี้ต่อไป ถ้าลูกรู้วิธีการใช้พลังเหล่านี้เพื่อตัวเองแล้ว ลูกก็สามารถใช้พลังเหล่านี้เพื่อผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน พันดาว่าสมิพลังใหม่หรือบางครั้งลูกโกรธ? ลูกโกรธเล็กน้อยหรือไม่? ลูกโกรธเมื่อคนอื่นโกรธหรือไม่? ลูกโกรธเมื่อมีคนดูหมิ่นลูกหรือไม่? นี้ก็เหมือนกับการบอกว่าลูกพ่ายแพ้เมื่อศัตรูมา ผู้เป็นแม่มีความผูกพันยึดมั่นเล็กน้อยหรือไม่? ขอให้พันดาว่าสมิความสุขปรากฏขึ้นมาในตนเองอยู่เสมอในการได้รับชัยชนะทุกวงจร เมื่อใดก็ตามที่พันดาว่าสได้รับการจดจำ พร้อมกับคำว่า “พันดาว่าส” ชัยชนะก็จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขาด้วยเช่นกันใช้ไหม? พันดาบหมายถึงชัยชนะ เรื่องราวของพันดาว่าสมิสำคัญอย่างไร? มันคือชัยชนะใช้ไหม? ดังนั้นลูกคือผู้มีชัยชนะทุกวงจร ให้มีความซาบซึ้งนี้ปรากฏออกมา ไม่ใช่หลอมรวมไป

2) เพื่อให้ได้รับความเคารพจากทุกคน จงถ่อมตน

ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีจำนวนไม่ก็คนจากหลายล้านคนและเพียงกำมือเดียวจากจำนวนไม่ก็คนนั้นหรือไม่? หรือว่า 'กำมือเดียวจากไม่ก็คน' เป็นคนอื่นๆ? หรือลูกเป็นคนเหล่านั้น? ดังนั้นแต่ละดวงวิญญาณจึงมีความสำคัญมาก กล่าวคือ แต่ละดวงวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่มาก ไม่ว่าแต่ละคนจะยิ่งใหญ่เพียงใด สิ่งซึ่งบอกของความยิ่งใหญ่คือพวกเขาถ่อมตนเท่ากับที่พวกเขายิ่งใหญ่ เพราะพวกเขาเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ สำหรับต้นไม้ มีคำกล่าวไว้ว่า ต้นไม้ยิ่งออกผลมากเท่าไร ต้นไม้ก็จะยิ่งโค้งลงมามากเท่านั้น และดังนั้นความถ่อมตนก็ทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับการโค้งลงมาของต้นไม้ที่ทำงานรับใช้ และถ้าไม้โค้งลงมา มันก็จะไม่ทำงานรับใช้ ดังนั้น ในด้านหนึ่งมีความยิ่งใหญ่ และอีกด้านหนึ่งมีความถ่อมตน และผู้ที่ยิ่งใหญ่ได้รับความเคารพจากทุกคน หากลูกถ่อมตน คนอื่นจะเคารพลูก ไม่มีผู้ใดให้ความเคารพแก่ผู้ที่มีความหยิ่งยโส พวกเขาจะหนีไปไกลจากดวงวิญญาณเช่นนั้น ดังนั้นไม่ว่าใครบางคนจะยิ่งใหญ่หรือถ่อมตน สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นก็คือ: คนที่ถ่อมตนจะทำให้ทุกคนมีความสุข ไม่ว่าพวกเขาจะไปไหน จะทำอะไร พวกเขาจะมีความสุข ด้วยวิธีนี้ ตรวจสอบดูว่าลูกยิ่งใหญ่เพียงใด! ให้ผู้ที่เข้ามาติดต่อกับลูกมีความสัมพันธ์กับลูกจนประสบแต่ความสุข เป็นเช่นนั้นไหม หรือมีความทุกข์ด้วย? ถ้าขาดความถ่อมตนแล้วลูกก็จะไม่สามารถให้ความสุขได้ตลอดเวลา ลูกให้ความสุขและรับความสุขอยู่เสมอหรือบางครั้งลูกก็ทำให้เกิดความทุกข์และรับความทุกข์? โอเคลูกไม่ได้ก่อให้เกิดความทุกข์ แต่ลูกรับความทุกข์หรือไม่? ลูกเริ่มรู้สึกและลูกจึงรับมันไว้ใช่ไหม? ถ้าลูกรู้สึกอะไรบางอย่างเล็กน้อย นั่นก็คือการรับความทุกข์ใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ถ้ามีคนให้ของบางอย่างและลูกไม่รับ มันก็ขึ้นอยู่กับลูกใช่หรือไม่? คนที่มีแต่ความทุกข์จะให้อะไร? เขาก็จะให้แต่ความทุกข์เท่านั้นใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของลูกคือรับความสุขและให้ความสุข อย่าให้ใครมาทำให้ลูกทุกข์ แล้วลูกพูดว่า "ฉันจะอย่างไรดี? ฉันไม่ได้ทำให้เกิดความทุกข์ แต่คนอื่นทำให้ฉันมีความทุกข์" ลูกต้องตรวจสอบว่าสิ่งใดที่ลูกต้องรับและสิ่งใดที่ลูกต้องไม่รับ ลูกต้องฉลาดในแง่ของสิ่งที่ลูกรับไป และด้วยเหตุนี้ ดวงวิญญาณบรรพบุรุษจึงเป็นที่จดจำว่า: เป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความสุข เป็นตัวของความสุข ผู้ประทานความสุข ดังนั้น ลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสุข ผู้ประทานความสุข ลูกได้ออกไปจากโลกแห่งความทุกข์แล้ว ลูกได้ก้าวออกไปจากโลกแห่งความทุกข์แล้วหรือยัง หรือว่าเท้าข้างหนึ่งอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ และเท้าอีกข้างหนึ่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน? ไม่ใช่ว่าสติปัญญาของลูกยังคงถูกดึงไปที่นั่นเล็กน้อยใช่ไหม? เท้าไม่อยู่ที่นั่น แต่นิ้วเท้ายังคงหลงเหลืออยู่หรือไม่? เมื่อลูกออกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์แล้ว ลูกต้องไม่รับความทุกข์หรือสร้างความทุกข์ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกและเล่นบทบาทรอบด้านเหมือนพ่อด้วยสภาพที่โอบิบินของลูก พ่อเป็นนักแสดงรอบด้าน ท่านสามารถเป็นเพื่อนได้เช่นเดียวกับพ่อ ในท่านองเดียวกัน ผู้ที่มีสภาพที่โอบิบินจะสามารถเล่นบทบาทที่สมบูรณ์พร้อมเมื่อใดก็ตามที่มีความจำเป็นสำหรับงานรับใช้ที่จะต้องทำ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นนักที่โอบิบินรอบด้าน พวกเขาจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและจะไปทุกที่ที่จำเป็นที่จะต้องทำงานรับใช้ พวกเขาจะเป็นตัวของความสำเร็จในงานรับใช้ทุกประเภท ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าผู้ปกครองโลกผู้ที่เป็นนักแสดงที่ทำหน้าที่รอบด้าน

คติพจน์: โดยการเก็บรักษาคุณสมบัติพิเศษของกันและกันไว้ในสำนักฐ์ของลูก จงมีความศรัทธาและซื่อสัตย์และซุมนุมจะเป็นหนึ่งเดียวกัน

*** โอม ขานตี ***